

HOF VAN BEROEP TE GENT

VAN 19 JANUARI 2022

Derde kamer

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE en van de burgerlijke partij:

1. nr. J. C. A. , RRN (...),
van Belgische nationaliteit,
geboren te Banjul (Gambia) op (...),
wonende te (...),

2. nr. UNIA,
met zetel te, wonende te 1000 BRUSSEL, Koningsstraat 138,

tegen

1. nr. D. C. E. , RRN (...),
van Belgische nationaliteit,
geboren te Ieper op (...),
wonende te (...),
- oorspronkelijk eerste beklagde -

2. nr. M. F. M. B. , RRN (...),
van Belgische nationaliteit,
geboren te Wervik op (...),
wonende te (...),
- oorspronkelijk tweede beklagde -

als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek voor de volgende strafbare feiten:

- A. Opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht aan C. J.. (art. 392 en 398 lid 1 Sw.)

Te Wevelgem op 27 september 2019 door: F. M.

B. In de omstandigheden genoemd in artikel 444 van het Strafwetboek, namelijk hetzij in openbare bijeenkomsten of plaatsen, hetzij in tegenwoordigheid van verscheidene personen, in een plaats die niet openbaar is, maar toegankelijk voor een aantal personen die het recht hebben er te vergaderen of ze te bezoeken, hetzij in om het even welke plaats, in tegenwoordigheid van de beledigde en voor getuigen, hetzij door geschriften, al dan niet gedrukt, door prenten of zinnebeelden, die aangeplakt, verspreid of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld worden, hetzij ten slotte door geschriften, die niet openbaar gemaakt, maar aan verscheidene personen toegestuurd of meegedeeld worden, te hebben aangezet tot haat of geweld jegens een persoon wegens diens nationaliteit, een zogenaamd ras, huidskleur, afkomst of nationale of etnische afstamming, en dit, zelfs buiten de in artikel 5 van de Racismewet d.d. 30/07/1981 bedoelde domeinen, namelijk: door in de garage (autohandel) van beklaagden, naar aanleiding van een burgerlijk geschil, in aanwezigheid van de verbalisanten, het herhaald uiten van volgende bewoordingen en racistische verwijten: "zwartzak, vuile neger, die vuile negers zijn profiteurs in ons land". (art. 20, 2° en 27 Wet 30/07/1981 jo art. 33 jo 444 Sw.)

Te Wevelgem op 27 september 2019

door: F. M. en C. D. ten nadele van: C. J.

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, kamer K.17, zetelende in correctionele zaken dd. 22 februari 2021, bij verstek ten aanzien van de eerste beklaagde C. D. en op tegenspraak ten aanzien van de tweede beklaagde F. M. en de burgerlijke partijen C. J. en UNIA, werd als volgt beslist:

OP STRAFGEBIED

Verklaart de tenlastelegging B voor de eerste beklaagde C. D. bewezen.

Veroordeelt C. D. voor de bewezen verklaarde tenlastelegging tot een hoofdgevangenisstraf van TWEE MAANDEN met uitstel zoals hierna bepaald en tot een geldboete van 800,00 euro, namelijk HONDERD EURO verhoogd met 70 opdecimen.

Aangezien de hoofdgevangenisstraf niet meer dan vijf jaar bedraagt en de beklaagde nog geen veroordeling heeft ondergaan tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99bis van het Strafwetboek en de opgelegde straf een voldoende waarschuwing zal uitmaken om het plegen van anderen of analoge misdrijven te voorkomen, gelast dat de tenuitvoerlegging van bovenstaande gevangenisstraf zal uitgesteld worden voor de duur van drie jaar.

Zegt dat bij niet betaling binnen de wettelijke termijn de uitgesproken geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 15 dagen.

Veroordeelt C. D. tot het betalen van 200,00 euro , namelijk 25,00 euro verhoogd met 70 opdecimen , te betalen als bijdrage voor het fonds tot hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders.

Veroordeelt C. D. tot het betalen van het bedrag van 14,66 euro gerechtskosten.

Veroordeelt C. D. tot het betalen van de bijzondere vergoeding in strafzaken van 50,00 euro.

Veroordeelt C. D. tot het betalen van de som van 20,00 euro als bijdrage voor het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

Verklaart de tenlasteleggingen A en B voor de tweede beklaagde F. M. bewezen.

Veroordeelt F. M. voor de gezamenlijk bewezen verklaarde tenlasteleggingen tot een hoofdgevangenisstraf van TWEE MAANDEN met uitstel zoals hierna bepaald en tot een geldboete van 800,00 euro, namelijk HONDERD EURO verhoogd met 70 opdecimen.

Aangezien de hoofdgevangenisstraf niet meer dan vijf jaar bedraagt en de beklaagde nog geen veroordeling heeft ondergaan tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99bis van het Strafwetboek en de opgelegde straf een voldoende waarschuwing zal uitmaken om het plegen van anderen of analoge misdrijven te voorkomen, gelast dat de tenuitvoerlegging van bovenstaande gevangenisstraf zal uitgesteld worden voor de duur van drie jaar.

Zegt dat bij niet betaling binnen de wettelijke termijn de uitgesproken geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 15 dagen.

Veroordeelt F. M. tot het betalen van 200,00 euro, namelijk 25,00 euro verhoogd met 70 opdecimen , te betalen als bijdrage voor het fonds tot hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders.

Veroordeelt F. M. tot het betalen van het bedrag van 14,66 euro gerechtskosten.

Veroordeelt F. M. tot het betalen van de bijzondere vergoeding in strafzaken van 50,00 euro.

Veroordeelt F. M. tot het betalen van de som van 20,00 euro als bijdrage voor het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

OP BURGERLIJK GEBIED

Verklaart de vordering van C. J. ontvankelijk en als volgt gegrond.

Veroordeelt C. D. en F. M. hoofdelijk tot het betalen aan C. J. het bedrag van 500,00 euro te vermeerderen met de vergoedende rente aan de wettelijke rentevoet vanaf 27 september 2019 tot de dag vóór huidig vonnis en vanaf de dag van het vonnis op dit alles met de moratoire rente aan de wettelijke rentevoet tot de dag van de volledige betaling.

Veroordeelt C. D. en F. M. hoofdelijk tot het betalen aan C. J. het bedrag van 240,00 euro als rechtsplegingsvergoeding.

Wijst het meer of anders gevorderde af als ongegrond.

Verklaart de vordering van het Interfederaal centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme ontvankelijk en als volgt gegrond.

Veroordeelt C. D. en F. M. hoofdelijk tot het betalen aan het Interfederaal centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme het bedrag van 250,00 euro te vermeerderen met de vergoedende rente aan de wettelijke rentevoet vanaf 27 september 2019 tot de dag vóór huidig vonnis en vanaf de dag van het vonnis op dit alles met de moratoire rente aan de wettelijke rentevoet tot de dag van de volledige betaling.

Veroordeelt C. D. en F. M. hoofdelijk tot het betalen aan het Interfederaal centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme het bedrag van 240,00 euro als rechtsplegingsvergoeding.

Wijst het meer of anders gevorderde af als ongegrond.

Houdt bij toepassing van art. 4 , al. 2 VT SV , de eventuele overige burgerlijke belangen ambtshalve aan .

Tegen voormeld vonnis werd hoger beroep ingesteld:

- op 23 maart 2021 door C. D. en F. M. tegen de beschikkingen, zoals aangegeven in het grievenformulier;
- op 29 maart 2021 door het Openbaar Ministerie tegen C. D. en F. M. en dit tegen de beschikkingen op strafgebied, zoals aangegeven in het grievenformulier.

Gehoord in openbare terechtzitting in het Nederlands:

- de beklaagden C. D. en F. M. in hun middelen van verdediging, vertegenwoordigd door mr. L. Gheysens, advocaat te Kortrijk;
- mr. T. Dierynck, advocaat te Kortrijk, die de burgerlijke partij C. J. vertegenwoordigt in zijn eis;
- mr. M. Walgraeve in de plaats van mr. L. Arnou, beiden advocaat te Loppem, die de burgerlijke partij UNIA vertegenwoordigt in haar eis;
- mevrouw E. Vanhorenbeeck, Advocaat-generaal, in haar vordering.

I. ONTVANKELIJKHEID HOGERE BEROEPEN EN PROCESVERLOOP VOOR HET HOF

1. Elk hoger beroep is ontvankelijk. Deze hogere beroepen uitgaande van de eerste beklaagde C. D. en tweede beklaagde F. M. , evenals van het openbaar ministerie, gingen telkens gepaard met een grievenschrift ingediend overeenkomstig artikel 204 Sv. Ingevolge de in deze grievenschriften in concreto aangehaalde grieven staat ten overstaan van de beide beklaagden thans de volledige zaak — zowel op strafgebied als op burgerlijk gebied — ter beoordeling van het hof.
2. Na regelmatige betekening van een dagvaarding werd de zaak voor de derde kamer van dit hof — zetelend in correctionele zaken — vastgesteld voor behandeling (buiten het geval van artikel 205 Sv., wordt de zaak bij het appelgerecht aanhangig gemaakt door de regelmatig ter griffie ingekomen verklaring van hoger beroep, zodat de dagvaarding van het openbaar ministerie om voor dit rechtscollege te verschijnen alleen tot doel heeft de partijen in te lichten over de plaats, de dag en het uur van het onderzoek van het hoger beroep).
03. Ten opzichte van de eerste beklaagde C. D. en tweede beklaagde F. M. werd de zaak bij dit hof behandeld op tegenspraak (artikel 185,§1 Sv.). Ook ten overstaan van de burgerlijke partijen C. J. en UNIA was er tegenspraak (artikel 185,§1 Sv.).
04. Het hof heeft beraadslaagd naar aanleiding van het onderzoek op de terechtzitting van 22 december 2021 waarop de zaak inhoudelijk werd behandeld. Het hof was daarbij uitsluitend samengesteld uit de magistraten zoals aangegeven in het proces-verbaal van terechtzitting van die datum (zie ook artikel 780 Ger.W.).
05. Dit arrest wordt uitgesproken in openbare terechtzitting, overeenkomstig artikel 782bis Ger.W. (zoals van toepassing vanaf 26 juni 2008).

II. BEOORDELING STRAFVORDERING

II. A. Voorafgaandelijk

06. Terminologie: Het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, zetelend in correctionele zaken d.d. 22 februari 2021 wordt hierna aangeduid als 'beroepen vonnis'. De rechtstreekse dagvaarding waarbij de zaak aanhangig werd gemaakt bij deze rechtbank wordt aangeduid als 'inleidende akte'.

II. B. Feiten

07. Op grond van de stukken en het onderzoek ter terechtzitting wordt uitgegaan van de feiten zoals met zin voor detail aangehaald en uiteengezet in het beroepen vonnis in de mate dat daar geen uitspraak wordt gedaan omtrent de schuldvraag (p.4, randnummer 1.1., 1.2. en 1.3.).

II. C. Bevoegdheid

08. De feiten zoals respectievelijk ten laste van de eerste beklagde C. D. onder tenlastelegging B. en ten laste van de tweede beklagde F. M. onder tenlastelegging A. en B. omschreven in de inleidende akte zijn strafbaar met correctionele straffen. De eerste rechter was, en dit hof is, bevoegd om kennis te nemen van de strafvordering.

II. D. Verjaring

09. De verjaring van de strafvordering is op heden niet ingetreden gelet op de in artikel 21 V.T.Sv. bepaalde verjaringstermijn (5 jaar), evenals het tijdstip (27 september 2019) waarop de feiten in de inleidende akte werden gesitueerd.

II. E. Het bewijs en de schuld van de beklagden

10. De tweede beklagde wordt vooreerst onder tenlastelegging A. vervolgd om zich schuldig te hebben gemaakt aan het toebrengen van slagen en verwondingen aan C. J. Hij acht zich gegriefd daar waar de eerste rechter hem dienaangaande schuldig bevond stellende dat er ter zake geen sluitend bewijs zou voorliggen.

11. In navolging op de eerste rechter is ook het hof van oordeel dat de tweede beklagde schuld treft aan tenlastelegging A. De verbalisanten deden een aantal vaststellingen en ook de meest objectieve contextuele feitelijke gegevens (o.a. het aanhoren door de verbalisanten van mondelinge verwijten en diens zichtbare agressie) worden door de tweede beklagde naderhand categoriek tegengesproken. Diens verklaring en ontkenning zijn daarom in globo ronduit ongeloofwaardig. Het slachtoffer toonde van meet af zijn kwetsuren aan de arm aan de politie. Zij werden medisch geattesteerd. Deze toegebrachte kwetsuren zijn ook duidelijk zichtbaar op het filmpje afkomstig van de gsm van het slachtoffer en opgenomen kort na het voorval, zoals ter terechtzitting vertoond. In die omstandigheden valt er niet te twijfelen aan de verhaalversie van het slachtoffer waarin hij aangeeft dat de tweede beklagde hem de slagen resulterend in die verwondingen toebrecht met een borstelstok. Uit niets blijkt dat het slachtoffer die feiten heeft uitgelokt en/of zelf fysieke agressie heeft gesteld. Hun zakelijk twistpunt kan allerm minst als een vorm van uitlokking bij wijze van strafverminderende verschoningsgrond in aanmerking worden genomen.

12. Anders dan dat burgerlijke partij UNIA besluit zijn er voorts geen valabele redenen om de feiten voorwerp van tenlastelegging A. te herkwalficeren door toevoeging van de verzwarende omstandigheid vervat in artikel 405quater, 2° Sw. Een racistisch motief of racistische drijfveer bij het toebrengen van de slagen is niet bewezen. De tweede beklagde was immers woedend omwille van een eerder twistpunt van burgerlijke aard (o.a. discussie omtrent een verschuldigde betaling omwille van takelwerken) en het is daarom dat de feiten escaleerden. Dat er daarbij verwijten met racistische inslag werden geuit is weliswaar primair, maar als het ware een feitelijke bijkomstigheid bij de fysieke agressie naar aanleiding van de eerdere frustratie omwille van de wanbetaling door C. J.. De slagen waren evenwel niet geïnspireerd door een racistisch motief, minstens is dienaangaande twijfel mogelijk die in het voordeel van de tweede beklagde dient uitgelegd.

13. De beide beklagden worden daarnaast vervolgd om zich schuldig te hebben gemaakt aan het aanzetten tot haat of geweld ten overstaan van C. J. wegens diens ras, huidskleur of afkomst door middel van het uiten van racistische verwijten in tegenwoordigheid van de beledigde en voor getuigen, zoals

nader onder tenlastelegging B. omschreven. Zij voeren ook hier betwisting wijzende op de context van een voorafgaand burgerlijk geschil waarbij C. J. zich naar aanleiding van de gemaakte kosten voor het takelen van een wagen oneerlijk zou hebben betoond. De beklaagden zouden zich hierdoor opgejaagd hebben gevoeld en hun emoties geen meester meer zijn geweest, evenwel zonder dat de finaliteit gelegen was in racisme of aanzetten tot haat of geweld.

14. In het kader van de verdere beoordeling dient acht geslagen te worden op de context. De beklaagden uiten hun verwijten — hoe bedenkelijk en primair op zichzelf ook — niet "zo maar". Er was duidelijk sprake van een verhitte discussie tussen alle betrokken partijen waarbij de beklaagden korzelig waren omdat hun eerdere prestaties (het takelen van een wagen) door C. J. niet correct vergoed werden. Er was m.a.w. een anterieur burgerlijk geschilpunt waarvan het hof niet kan uitmaken wie het (juridisch) gelijk aan zijn kant had. Vervolgens escaleerden de feiten en bracht de tweede beklagde aan C. J. op strafwaardige wijze slagen toe (supra randnummer 11.). Het slachtoffer begon de beklaagden daarna te filmen met zijn gsm waarna zij nog meer opgehitst werden. Pas in dat stadium en toen ook de politie naar hun subjectief aanvoelen niet-objectief genoeg tussenkwam deden de beklaagden hun (op zichzelf laakbare) gezegden.

15. Tegen die achtergrond en chronologie kan er getwijfeld worden of de verbale uitlatingen van de beklaagden geïnspireerd waren door de racistische drijfveer om aan te zetten tot haat of geweld omwille van het ras, de huidskleur of de afkomst van het slachtoffer. Het moreel element van het voorliggend misdrijf vereist immers wel degelijk een dusdanig bijzonder opzet (vandromme, T., Hoe ver reikt de strafbaarstelling van de Antiracismewet ? Waar stopt het strafbaar racisme en beginnen de beledigingen ?, R.W., 2009-2010, noot onder hof van beroep Gent, 3 februari 2019).

16. Het komt het hof nochtans eerder voor dat de beklaagden in die welbepaalde conflictsituatie het meest voor de hand liggende primaire verwijt hebben gezocht maar niet dat zij de achterliggende finaliteit zouden hebben gehad aan te zetten tot haat of geweld juist omwille van ras, huidskleur of afkomst. Hun handelen was veeleer geïnspireerd door een puur economisch motief omdat zij het geld niet kregen waarop zij op grond van eerder geleverde prestaties meenden gerechtigd te zijn.

17. Daar komt nog bij dat er in casu geen derden-getuigen aanwezig waren behoudens de persoon van de verbalisanten. Het is daarbij weinig waarschijnlijk dat de verbalisanten in de uitlatingen van de beklaagden zelf reële inspiratie zouden gevonden hebben om zich aangezet te zien om haat of geweld te ontwikkelen ten overstaan van de bevolkingsgroep waartoe C. J. behoort. Integendeel, de verbalisanten kweten zich uitstekend en objectief van hun job.

18. Meer nog, ook de verbalisanten werden door de beklaagden beledigd en gesmaad, getuige het feit dat zij daarvoor een afzonderlijk aanvankelijk proces-verbaal redigeerden (zie verwijzing op p.4 strafdossier naar een pv met nummer K0.4114.008134/2019). Dat de beklaagden op die manier kennelijk door het lint gingen zonder onderscheid des persoons — want ook de verbalisanten deelden in de verbale brokken — is een indicatie te meer dat ook ten overstaan van C. J. de racistische drijfveer noodzakelijk voor het voorliggende aanzettingsmisdrijf niet de boventoon voerde, minstens is er dienaangaande redelijke twijfel mogelijk.

19. De beide beklaagden worden op die gronden vrijgesproken voor tenlastelegging B. II. F. De strafmaat

20. De tweede beklaagde verzoekt dat het hof zich bij de straftoemeting zou beperken tot een eenvoudige schuldigverklaring en meer ondergeschikt dat er hoogstens een werkstraf zou worden opgelegd.

21. De strafmaat wordt bepaald in acht genomen de zwaarte van het bewezen verklaarde misdrijf en de individuele strafwaardigheid van de tweede beklaagde. Diens strafregister is reeds bezwaard met twee eerdere correctionele veroordelingen (1986: oplichting en 2016: verboden wapendracht) en met een veroordeling door de politierechtbank.

22. Spijts er een bepaalde context en aanleiding was, was het evident buitensporig daar waar de tweede beklaagde overging tot een fysieke reactie en tot het toebrengen van slagen en verwondingen. Dergelijke handelwijze getuigt van weinig zelfbeheersing en maturiteit.

23. In de voor beschreven omstandigheden kan er geenszins mee volstaan worden om de tweede beklaagde eenvoudig schuldig te verklaren. Ook een werkstraf is niet aangewezen: de betrokkene is 71 jaar en getuigde van een dwarse en eigenzinnige houding zonder elementair schuldbesef. Het hof twijfelt ernstig als de beklaagde zich afdoende cooperatief zou kunnen opstellen om een werkstraf tot een goed einde te brengen.

24. In de wetenschap dat enkel tenlastelegging A. bewezen is gebleven, kan er mee volstaan worden de tweede beklaagde te veroordelen tot een effectieve geldboete van 100 euro (na toepassing van 70 opdecimen gebracht op 800,00 euro). Het beroepen vonnis wordt tenietgedaan daar waar hem ook een hoofdgevangenisstraf van 2 maanden (met uitstel) werd opgelegd.

25. De beslissingen met betrekking tot de navolgende onderdelen, allen vervat op p.8 van het beroepen vonnis, worden bevestigd:

- a. de boetevervangende gevangenisstraf van 15 dagen;
- b. de veroordeling tot de solidariteitsbijdrage ad 25 euro (na toepassing van de opdecimen gebracht op 200,00 euro);
- c. de veroordeling tot zijn aandeel van de gerechtskosten gevallen in eerste aanleg, vaststellende dat de feiten voorwerp van tenlastelegging B. waarvoor de tweede beklaagde thans wordt vrij gesproken geen afzonderlijke kosten veroorzaakten.

26. Wat betreft de vaste vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure zal het beroepen vonnis eveneens worden gewijzigd:

- i. Sinds 03/09/2020 (datum publicatie B.S. van het K.B. van 28/08/2020 — zie hierna) luidt artikel 91 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken als volgt: "In criminele en correctionele zaken die kosten van brief- en pakketport hebben veroorzaakt, wordt door de rechter aan de Staat als correspondentiekosten een som toegeschat, die niet meer mag bedragen dan 10 procent van de gezamenlijke kosten. Voor elke criminele, correctionele en politiezaak wordt door de rechter bovendien aan iedere veroordeelde een vergoeding van 50 euro opgelegd" (zie artikel 1 van het koninklijk besluit van 28 augustus 2020 tot wijziging van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken (B.S. 3 september 2020).
- ii. Het actueel bedrag van deze laatste vergoeding thans 52,42 euro bedraagt, dit ingevolge de omzendbrief 131/9 dd. 8 januari 2022, verschenen in het Belgisch Staatsblad dd. 11 januari 2022 over de indexering van de tarieven van de gerechtskosten in strafzaken en de gelijkgestelde kosten (blz. 938 e.v.). Het indexerend van de bedragen die worden betaald voor de diverse soorten gerechtskosten, steunt op art. 9 van de wet van 23 maart 2019, die de nieuwe basiswet over de gerechtskosten in strafzaken is, uitgewerkt in de artikelen 28 tot 30 van het KB van 15/12/19, dat de wet uitvoert.

27. Bijdrage tot het fonds voor tweedelijnsbijstand: met toepassing van artikel 4,§3 en 5,§1 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand (zoals

ingevolge artikel 6 van het KB van 26 april 2017 tot uitvoering van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand in werking getreden op 1 mei 2017) dient de beklagde ook veroordeeld te worden tot het betalen van een bijdrage aan het fonds voor tweedelijnsbijstand. Daar waar de eerste rechter deze bepaalde op 20,00 euro dient deze met ingang vanaf 1 december 2021 evenwel (na indexering: het indexcijfer van de consumptieprijzen voor de maand april 2017 bedroeg 105,09 terwijl datzelfde indexcijfer 115,63 euro bedraagt sedert de maand november 2021, B.S., 30 november 2021, p.115188 en BS 6 december 2021, p.116629) met 10% verhoogd te worden en op 22,00 euro te worden gebracht. Het beroepen vonnis wordt in die zin gewijzigd en aangepast.

II. G. Omtrent de gerechtskosten

28. De eerste beklagde werd vrijgesproken voor de feiten voorwerp van tenlastelegging B. zodat de gerechtskosten in zoverre op haar persoon betrekking hebbende voor wat betreft beide aanleggen ten laste vallen van de Staat.

29. De tweede beklagde blijft veroordeeld tot zijn aandeel in de gerechtskosten gevallen in eerste aanleg (supra randnummer 25.) en wordt tot slot, ten bate van de Staat, veroordeeld tot de kosten die in graad van hoger beroep aan de zijde van het openbaar ministerie zijn gevallen, zoals hierna aangegeven en begroot.

III. BEOORDELING BURGERLIJKE VORDERINGEN

30. De burgerlijke vordering van C. J. werd door de eerste rechter ten overstaan van beide beklagden ingewilligd ten belope van 500,00 euro, meer intresten. Hij tekent op burgerlijk gebied incidenteel hoger beroep aan met verzoek zijn oorspronkelijke schadeclaim van 2.500,00 euro, meer intresten, uit hoofde van gemengd materiële en morele schade ingewilligd te zien. De beklagden van hun kant besluiten tot de integrale ongegrondheid van diens burgerlijke vordering.

31. Binnen de perken van de bewezen gebleven tenlastelegging A. is de burgerlijke partij enkel op materiële en/of morele schadevergoeding gerechtigd in zoverre betrekking hebbende op de hem door toedoen van de tweede beklagde toegebrachte slagen. De racistische inslag waaronder de feiten zouden zijn gepleegd is - zoals hoger uiteengezet - niet bewezen gebleven. In die omstandigheden wordt de door de burgerlijke partij geleden schade naar billijkheid begroot met de toekenning van een globale gemengd materiële en morele schadevergoeding van 250,00 euro, meer intresten. Het anders of meergevorderde wordt als ongegrond afgewezen.

32. Spijts burgerlijke partij C. J. een lager schadebedrag bekomt dan in eerste aanleg blijft hij een in het gelijk gestelde partij. Hij is gerechtigd op een rechtsplegingsvergoeding die — rekening houdend met de omvang waaronder zijn burgerlijke vordering werd ingewilligd — begroot wordt op 195,00 euro voor elk van beide aanleggen.

33. De burgerlijke vordering van UNIA werd in het beroepen vonnis ten overstaan van beide beklagden ingewilligd ten belope van 250,00 euro, meer intresten. Zij tekende op burgerlijk gebied evenzeer incidenteel hoger beroep aan met verzoek haar een schadebedrag van 500,00 euro, meer intresten, uit hoofde morele schade te horen toekennen. De beklagden besluiten ook hier tot de volledige ongegrondheid van die burgerlijke vordering.

34. Zoals hoger op strafgebied uiteengezet werden de beklagden deels vrijgesproken en werd - in de mate dat er misdrijven bewezen zijn gebleven - de racistische drijfveer waaronder deze zouden zijn gepleegd niet aanvaard. Dientengevolge kan burgerlijke partij UNIA, vanuit haar hoedanigheid en rekening houdend met het belang dat zij nastreeft, niet langer de morele schade claimen waarop zij thans aanspraak maakt. Haar burgerlijke vordering wordt dientengevolge afgewezen als zijnde ongegrond.

OP DEZE GRONDEN,

het Hof, rechtdoende op tegenspraak,

met toepassing van de artikelen:

- in de inleidende akte, het beroepen vonnis (ter uitzondering van de artikelen 25 en 65 Sw. en van artikel 1 en 8,§1 van de wet van 29 juni 1964) en hoger in dit arrest aangegeven;
- 3 en 7 Sw.;
- 162, 185, 189, 190 en 211 Sv.;
- 212 Sv.;
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken.

Alle andere en strijdige conclusies van de hand wijzend als niet gegrond;

Verklaart elk hoger beroep ontvankelijk en erover beslissend:

OVER DE STRAFVORDERING

I.

Doet het beroepen vonnis ten overstaan van de eerste beklagde C. D. op strafgebied in alle onderdelen teniet en opnieuw oordelend:

Stelt vast dat de feiten voorwerp van tenlastelegging B., zoals omschreven in de inleidende akte en door de eerste rechter bewezen verklaard, voor dit hof in haar hoofde niet bewezen zijn gebleven en spreekt haar ter zake vrij zonder kosten.

Legt de kosten van de beide aanleggen in zoverre betrekking hebbende op de persoon van de eerste beklagde C. D. ten laste van de Staat.

II.

Doet het beroepen vonnis ten overstaan van de tweede beklagde F. M. op strafgebied in alle onderdelen teniet en opnieuw oordelend:

Stelt vast dat de feiten voorwerp van tenlastelegging B., zoals omschreven in de inleidende akte en door de eerste rechter bewezen verklaard, voor dit hof in zijn hoofde niet bewezen zijn gebleven en spreekt hem ter zake vrij.

Stelt vast dat de feiten voorwerp van tenlastelegging A., zoals omschreven in de inleidende akte en door de eerste rechter bewezen verklaard, voor dit hof bewezen zijn gebleven en dat hij ter zake schuld treft.

Veroordeelt de tweede beklagde uit dien hoofde tot een geldboete van HONDERD EURO.

Verhoogt de geldboete met 70 opdecimen, zodat zij aldus wordt gebracht op achthonderd euro of een vervangende gevangenisstraf van 15 dagen.

Veroordeelt de tweede beklagde tot de solidariteitsbijdrage van 25 euro, na toepassing van 70 opdecimen (x8) gebracht op 200,00 euro.

Veroordeelt de tweede beklagde tot een bijzondere forfaitaire bijdrage in de kosten van 52,42 euro.
Veroordeelt de tweede beklagde tot het betalen van een bijdrage van 22,00 euro aan het Fonds voor juridische tweedelijnsbijstand.

Verwijst de tweede veroordeelde F. M. bovendien in de kosten van het geding, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, in zoverre op zijn persoon betrekking hebbende voor wat betreft beide aanleggen, en begroot deze kosten alhier in hun geheel op 81,68 euro.

OVER DE BURGERLIJKE VORDERINGEN

Gelet op de artikelen

- 1382 en 1383 BW;
- 3 en 4 V.T.Sv.

I.

Doet het beroepen vonnis op burgerlijk gebied in alle onderdelen teniet daar waar het oordeelde aangaande de burgerlijke vordering van C. J. , en opnieuw oordelend:

Veroordeelt de tweede beklagde F. M. tot betaling aan de burgerlijke partij C. J. van een definitief bedrag van tweehonderdvijftig euro (250,00 euro) uit hoofde van gemengd materiële en morele schadevergoeding te vermeerderen met de vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 27 september 2019 tot heden, en vervolgens, vanaf heden tot aan de datum van algehele betaling met de gerechtelijke intresten aan de wettelijke intrestvoet.

Veroordeelt de tweede beklagde F. M. tot betaling aan de burgerlijke partij C. J. van een rechtsplegingsvergoeding begroot op 195,00 euro voor de eerste aanleg en op 195,00 euro voor de huidige beroepsprocedure.

Doet het beroepen vonnis op burgerlijk gebied in alle onderdelen teniet daar waar het oordeelde aangaande de burgerlijke vordering van UNIA, en opnieuw oordelend:

Wijst de burgerlijke vordering van UNIA ten overstaan van de eerste beklagde C. D. en tweede beklagde F. M. af als zijnde ongegrond.

kosten:

afschriften	27,00
	6,00
opstelrecht	35,00
dagvaardingen	80,50
subtotaal	148,50
+ 10%	14,85
Totaal	163,354

$$163,35 : 2 = 81,68$$

Dit arrest is gewezen door de derde kamer van het Hof van beroep te Gent, samengesteld uit de magistraten die in deze zaak hebben gezeteld en geoordeeld:

En op de openbare terechtzitting van negentien januari tweeduizend tweeëntwintig uitgesproken door Kamervoorzitter M Minnaert.

In aanwezigheid van E. Vanhorenbeeck, advocaat-generaal

Met bijstand van D. Bamps, griffier